

طیف عملکرد زبان

پرستش
دعا

حیات

www.EslahateKelisa.com
صحبت به جهت بنا

مرگ
صحبت به جهت تخریب

کتاب پیدایش میگوید هر آنچه را خدا گفت، شد و همچنین میگوید خدا ما را بصورت و موافق شبیه خود آفرید (پیدایش 1:26). خدا امکان شنیدن و گفتن را نیز به ما داد تا نه تنها از این امکان برای بنا استفاده کنیم بلکه تا رابطه ای دو طرفه بین ما و خدا برقرار شود. دهان و گوش همچون دریچه ای یا ترمینالی برای داد و ستد وجود ما با دنیای خارج از خودمان است که قابلیت زیادی در آن قرار داده شده است. دهان همچون مغازه ای است که به شما داده شده است تا به اختیار خودتان هر کسب و کاری را در آن انجام بدهید. نتیجه انتخاب و سود و زیان آن هم متوجه شما خواهد بود و به عبارتی هر آنچه را که بکارید همان را درو خواهید کرد (غلاطیان 7: 6) با آن می تواند کاری کنید که رونق جدیدی به زندگیتان بدهید و یا ورشکست کنید و همانی را هم که داشتید نابود کنید. امثال 7: 18 "دهان احمق هلاکت وی است، و لبهایش برای جان خودش دام است" کلام خدا در ارتباط با نحوه بکارگیری زبان به ما هشدار می دهد امثال 21: 18 "موت و حیات، قدرت زبان است" از مرگ تا حیات طیف عملکرد زبان است.

صحبت به جهت تخریب:

پایین ترین نقطه در این طیف حرفی است که بوی مرگ می دهد یعنی حرفی که روح حیات در آن نیست بلکه روح هوس، گناه، دشمنی و مرگ. البته باید سخنان نیش دار را نیز به این لیست اضافه کرد اگرچه بسیاری از این سخنان نیش دار در قالب جملات روحانی و یا دعا است ولی ثمری بجز دشمنی و جراحت به بار نمی آورد اگر چنین طعمی در صحبتتان احساس میکنید بهترین کار سکوت است. یک کلید به شما میدهم؛ اگرچه کلام خدا میگوید "زبان از زیادتی دل سخن میگوید"

ولی سخن گفتن از زیادتی آن نمی کاهد بلکه بر آن می افزاید. طبیعتاً چیزی که به زبان می آورید ریشه ای در درون شما دارد حتی اگر ریشه آن بسیار ناچیز باشد ولی زمانی که آنرا بزبان می آورید، سخن شما همچون نسیمی بر روی آتش خاکستر گرفته آن موضوع می وزد و آنرا شعله ور میکند. گناهی که شما را اسیر کرده است مدام شما را تحت فشار قرار میدهد که خواسته تان را در لابلای حرفها چه شوخی چه جدی یا به هر طریقی به زبان بیاورید و یعقوب 4: 3 میگوید زبان همچون سکان کوچک یک کشتی بزرگ است که حرکت ما را جهت میدهد، زمانی که گناه زبان شما را در اختیار میگیرد در واقع تمام وجود شما را در اختیار گرفته است و شما را به هر جهت که بخواهد هدایت میکند. این قانون در رابطه با هرگناهی اعم از شهوت زنا، خشم، غیبت و ... صدق میکند. اگر آنچه که میخواهید بر زبان بیاورد راست، والا، درست، پاک، دوست داشتنی، ستودنی است بر زبان بیاورید (پانویس 1) تا آتش روحانی شما افروخته شود ولی اگر تمام موارد بالا بطور کامل صدق نمیکند، سکوت کنید تا آتش خاکستر گفته گناه، کامل خاموش شود.

صحبت به جهت بنا:

اگر بخواهید اصل بالا را از همین حالا رعایت کنید خواهید دید که مجبورید بسیاری از حرفهای خود را حذف کنید. طبیعتاً که چنین سکوتی سخت خواهد بود بخصوص برای خانمها که برای کسب آرامش و تخلیه مغز نیاز بیشتری به صحبت کردن دارند. توصیه میکنم کلام خدا را بخوانید و از روح خدا پرشوید، آنگاه خواهید دید که به میزان آیات کلام خدا، حرف های برکت یافته برای گفتن خواهید داشت. و این زمان است که میتوانید زبان خود را برای بنا در محبت بکارگیرید.

کولسیان 3: 16 "کلام مسیح در شما به دولتمندی و به کمال حکمت ساکن بشود، و یکدیگر را تعلیم و نصیحت کنید به مزامیر و تسبیحات و سرودهای روحانی و با فیض در دلهای خود خدا را بسرائید"

تا کلام مسیح در ما ساکن نشود نمی توانیم یکدیگر را تعلیم و نصیحت نماییم. کلام مسیح فقط در حضور خود مسیح به دولتمندی و کمال حکمت در ما ساکن میشود و این زمان است که تعلیم و نصیحت ما از روح خدا و با تایید روح خدا خواهد بود.

پرستش:

در حضور مسیح کلامش مکاشفه میشود و محبت خدا و اراده نیکوی او را میشناسیم و پرستش، عکس العمل ما است در قبال مکاشفه ای که از خداوند دریافت کرده ایم و این والاترین عملکرد زبان است که ثمر آن حیات الهی است. بالاترین ارزش گفتاری ما به هنگام پرستش است. پرستش

و دعا فرصت همنشینی با خداست. یک زوج عاشق برای ارتقاء کیفیت رابطه شان با هم صحبت میکنند و ما نیاز داریم که با خداوندمان صحبت کنیم. خدا ما را امروز به این سمت راهنمایی میکند تا بدانیم چگونه محبتمان را نسبت به او بیشتر کنیم (پانویس 2). اگر هر روز همچون داود دعایمان این باشد که "سخنان زبانم و تفکر دلم منظور نظر تو باشد، ای خداوند که صخره من و نجات من هستی" مزمور 19: 14 ، ما نیز سراینده مزامیر روحانی برای خداوند و به عمل آورندگان مزامیر خواهیم بود. آمین.

مشارکت روح القدس با شما. شبان وحید

<http://www.EslahateKelisa.com>

پانویس:

(1) فیلیپیان 4: 8 "در پایان، ای برادران ، هر آنچه راست است، هر آنچه والاست، هر آنچه درست است، هر آنچه پاک است، هر آنچه دوست داشتی و هر آنچه ستودنی است، بدان بیندیشید. اگر چیزی عالی است و شایان ستایش، در آن تأمل کنید."

(2) لازم به ذکر است که خدا نیاز ندارد یاد بگیرد چگونه محبتش را نسبت به ما زیاد کند چون خدا محبت است و محبت خدا نسبی نیست بلکه مطلق و کامل. خدا منشاء محبت است و درست نخواهد بود اگر در صدد یاد دادن محبت به خدا باشیم. در واقع ما هیچ کاری نمی توانیم انجام بدهیم که خدا ما را بیشتر دوست داشته باشد. خداوند در انجیل متی 5: 45 می گوید : « آفتاب خود را بر بردان و نیکان طالع می سازد و باران بر عادلان و ظالمان می باراند.». خدا همه را محبت میکند چون خدا محبت است.

آیات مرتبط برای تعمق بیشتر:

- افسسیان 4: 29 "هیچ سخن بد از دهان شما بیرون نیاید ، بلکه آنچه بحسب حاجت و برای بنا نیکو باشد تا شنوندگان را فیض رساند"
- غلاطیان 5: 15 "اما اگر همدیگر را بگزید و بخورید، باحذر باشید که مبادا از یکدیگر هلاک شوید."
- یعقوب 12-2: 3 "زیرا همگی ما بسیار می لغزیم. و اگر کسی در سخن گفتن نلغزد، او مرد کامل است و می تواند عنان تمام جسد خود را بکشد. و اینک لگام را بر دهان اسبان میزنیم تا مطیع ما شوند و تمام بدن آنها را بر میگردانیم. اینک کشتیها نیز چقدر بزرگ

است و از بادهای سخت رانده میشود، لکن با سکان کوچک به هر طرفی که اراده ناخدا باشد ، برگردانیده میشود. همچنان زبان نیز عضوی کوچک است و سخنان کبر آمیز میگوید. اینک آتش کمی چه جنگل عظیمی را می سوزاند. و زبان آتشی است! آن عالم ناراستی در میان اعضای ما زبان است که تمام بدن را می آلاید و دایره کائنات را می سوزاد و از جهنم سوخته می شود! زیرا که هر طبیعتی از وحوش و طیور و حشرات و حیوانات بحری از طبیعت انسان رام میشود و رام شده است. لیکن زبان را کسی از مردمان نمیتواند رام کند. شرارتی سرکش و پر از زهر قاتل است! خدا و پدر را به آن متبارک میخوانیم و بهمان مردمان را که به صورت خدا آفریده شده اند، لعن میگوییم. از یک دهان برکت و لعنت بیرون می آید! ای برادران شایسته نیست که چنین شود. آیا چشمه شیرین و شور جاری می سازد؟ یا می شود ای برادران من که درخت انجیر، زیتون یا مو، انجیر بار آورد؟ و چشمه شور نمیتواند آب شیرین را موجود سازد."